

ค่อยๆ พัฒนามาเรื่อยๆ ทำให้เห็นความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับเด็กนักเรียนได้อย่างชัดเจน จากเดิมเด็กที่เรียนไม่เก่งมักจะไม่กระตือรือร้น ไม่อยากเรียน แต่เมื่อเปลี่ยนมาสอนแบบใหม่ ได้จัดประภายให้เด็กเกิดความสุขและกระตือรือร้นในการเรียนรู้วิชาชีววิทยา

นอกจากความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับเด็กที่เห็นได้อย่างชัดเจนแล้ว สิ่งที่ต้องย้ำให้ครูสູรณันท์เชื่อมั่นว่าเดินมาถูกทาง คือ คำพูดของเด็กที่บอกว่า **“วิชาชีวจะไม่ใช้การท่องจำ ต้องเข้าใจเป็นอันดับแรก”**

“เมื่อต่อมเรียนรู้ของเด็กระเบิดออก ความอยากเรียนรู้จึงพรุ้งพรูออกมาอย่างเหลือเชื่อ มีการต่อยอดเป็นโครงการนอกเหนือจากที่ครูพาทำมากมายหลายโครงการ ซึ่งเกิดมาจากคำถามของเด็ก”

ยังมีโครงการอีกหลายโครงการที่เกิดจากความอยากเรียนรู้ของเด็กนักเรียน แต่ดูเหมือนว่ากำลังของครูที่จะเป็นที่ปรึกษาให้เด็กมีไม่เพียงพอ และจากรูปแบบการเรียนการสอนที่ครูสູรณันท์ทำขึ้น ทำให้มีครูหลายคนให้ความสนใจจะเข้ามามีส่วนร่วม ทั้งครูวิชาคณิตศาสตร์ ศิลปะ สังคมศึกษา และพลศึกษา เช่นที่ผ่านมามีครูคณิตศาสตร์และครูศิลปะมีส่วนร่วมต่อยอดจากโครงการที่ครูสູรณันท์ใช้สอนเด็ก

ดร.เจื้อจันทร จงสถิตอยู่

นักวิชาการอิสระ

โครงการที่เกี่ยวกับการศึกษา:

- ชุดโครงการวิจัยและพัฒนาเครือข่ายเชิงพื้นที่เพื่อหนุนเสริมการพัฒนาการเรียนรู้ หรือ LLEN (Local Learning Enrichment Network) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
- ชุดโครงการวิจัยกระบวนการพัฒนาครูด้วยระบบหนุนนำต่อเนื่อง (Teacher Coaching) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

แนวคิดโครงการ:

วิจัยรูปแบบและระบบการโค้ชครู (ระบบหนุนนำต่อเนื่องครู) ในพื้นที่ 9 จังหวัด ให้ครูพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของตัวเอง เพื่อพัฒนาเด็กให้เกิดทักษะในศตวรรษที่ 21 โดยมหาวิทยาลัยและเขตพื้นที่การศึกษาในแต่ละจังหวัดร่วมมือกัน

บทบาทในโครงการ :

เลขานุการกรรมการ และผู้ประสานงานชุดโครงการวิจัยฯ ทำหน้าที่บริหารจัดการโครงการ หนุนเสริมและติดตามทีมนักวิจัยในโครงการให้สามารถดำเนินโครงการวิจัย พัฒนารูปแบบและระบบหนุนนำต่อเนื่องครู เพื่อพัฒนาเด็กให้เกิดทักษะในศตวรรษที่ 21

ปรับ ทัศนคติเด็ก ให้พร้อม ก่อนเข้าสู่ บทเรียน

ครูณัฐพร สุวรรณประดิษฐ์
โรงเรียนวัดรางบัว กรุงเทพฯ

“วิชาภาษาอังกฤษ”

เป็นวิชาพื้นฐานที่ระบุอยู่ในหลักสูตรแกนกลาง ที่ทุกโรงเรียนต้องจัดการเรียนรู้ ตั้งแต่ชั้น ป.1-ม.6 เพื่อให้นักเรียนพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แต่เด็กไทยจำนวนไม่น้อยมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชานี้ค่อนข้างต่ำ คือ อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ พูดและฟังไม่เป็น สมมติฐานเป็นเพราะเด็กๆ ขาด “ทัศนคติที่ดี” ต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษนั่นเอง

ครูณัฐพรเริ่มปรับเปลี่ยน และเริ่มสัมผัสผลความเปลี่ยนแปลง เมื่อครูเปลี่ยนแนวทางการเรียนการสอนใหม่ จากเดิมที่มุ่งตรงสู่เนื้อหาในวิชาทันที มาเป็นครูสร้างความพร้อมที่จะเรียนรู้ให้แก่ลูกศิษย์ก่อนเข้าสู่บทเรียน เพื่อให้เด็กๆ มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษก่อน เป็นอันดับแรก ซึ่งเมื่อเด็กๆ มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษแล้ว พวกเขาพร้อมที่จะเรียนรู้เนื้อหาในวิชาที่ครูนำมาสอนได้โดยง่าย

ครูณัฐพรยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียน “มีส่วนร่วม” ในการเรียนมากขึ้น พลิกจาก Passive เป็น Active ซึ่งการปรับเปลี่ยนแนวการสอนของครูณัฐพรเป็นผลมาจากการที่โรงเรียนวัดรางบัวเข้าร่วมโปรแกรมของศูนย์จิตวิทยาการศึกษา มูลนิธิยุวสถิรคุณ ที่ใช้วิธีการสอนแบบ ‘ครูสอนคิด’ (Socratic Method) ให้เราริคิดตามหรือทำกิจกรรมที่กระตุ้นและเสริมแรงให้เร

“เมื่อเราได้ทำเองเรารู้สึกว่ามันจุดไฟเรื่องความคิดของเราไปด้วยในตัว ทำให้เราคิดว่าจะมีทักษะหรือเทคนิคอะไรที่จะนำมาใช้กับลูกศิษย์ได้บ้าง เพราะเด็กเราเรียนอ่อน ยังเป็นวิชาภาษาอังกฤษด้วยแล้วเขาจะกลัวมาก คิดว่าถ้าเรามีเทคนิคใหม่ๆ ที่ทำให้นักเรียนกล้าคิดกล้าทำมากขึ้น เขาก็น่าจะมองวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้นก็ได้ จึงลองนำมาปรับใช้”

การสอนแบบครูสอนคิด สิ่งสำคัญคือการตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นให้เด็กคิด ซึ่งเดิมครูจะตั้งคำถามกับลูกศิษย์อยู่แล้ว แต่เขามักจะเจียบ เพราะกลัวผิด เลยไม่กล้าตอบกลัวเพื่อนจะมองว่าโง่ กลัวจะอายเพื่อน จึงใช้เทคนิคให้เขาคุยกันเองก่อน อาจแบ่งเป็นกลุ่มย่อย หรือเป็นคู่ คำถามก็ให้เป็นปลายเปิด เป็นเรื่องความคิดเห็นก่อน ให้เขาเห็นความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อชีวิตเขา อย่าให้เขารู้สึกว่าอยากปฏิเสธให้มันไปไกลๆ ตัว

“ตัวอย่างเช่น เด็กห้องสุดท้ายที่เรียนแผนการเรียนอาชีว เขาก็จะรู้สึกว่ภาษาอังกฤษไม่มีความจำเป็นอะไรกับชีวิตเขา เขาก็จะปฏิเสธไม่รับ ไม่อะไรทั้งสิ้น เราก็กถามนักเรียนว่าเขาจะมีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตที่เปอร์เซ็นต์ให้เขาเลือกตั้งตั้งแต่ 0 25 50 75 และ 100 แล้วเราก็กถามเขาว่าเพราะอะไร ให้เขาคุยกับเพื่อนที่คิดเหมือนกัน แล้วลองคุยกับเพื่อนที่เห็นไม่เหมือนกันว่าคนที่ตอบ 75 เปอร์เซนต์คิดอะไร ทำไมเพื่อนบางคนถึงเลือก 0 จุดนี้เป็นการปรับจูนให้เขามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษแล้วเปิดใจเรียนรู้”

ครูณัฐพรพยายาม “ต่อยอด” หาเทคนิคอย่างอื่นเข้ามาเสริมเพื่อให้เด็กเห็นว่าวิชาภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อชีวิต เช่น ห้องเรียนอาชีวที่เรียนเกี่ยวกับคหกรรมและเกษตร ก็เอาวิชาภาษาอังกฤษบูรณาการเข้าไปตั้งคำถามว่าเวลาเขาทำเกษตร เขารู้ไหมว่าผักที่ปลูกคืออะไร ภาษาอังกฤษเรียกว่าอะไร และถ้านำไปทำอาหารต่อ ภาษาอังกฤษเรียกว่าอะไร เด็กก็เริ่มรู้สึกว่ภาษาอังกฤษมันเกี่ยวข้องกับชีวิตเขา

